

QUO VADIS OPENBAAR GOLF?

door **DICK KLAPWIJK**

Een van de nieuwe medewerkers van het Maandblad GOLF nieuwe stijl is Dick Klapwijk. De heer Klapwijk speelt zijn partijen meest op Kleiburg en heeft een aanzienlijke staat van dienst opgebouwd als schrijver van artikelen over de meest uiteenlopende onderwerpen. In zijn eerste artikel voor ons blad geeft hij zijn mening over het fenomeen Openbaar Golf.

Driving-ranges behoren tot de nieuwe projecten die in ontwikkeling zijn

Ogenblikkelijk krijgen een aantal van ons visioenen van horden die greens, fairways en golfetiquette met de voeten vertrappend zich hakkend een weg zoeken over en door onze fraaie banen.

Met trots constateren we dat golf een van de snelst groeiende sporten is. We verheugen ons dat het elitaire imago steeds meer verdwijnt. We vin-

den het jammer dat de media zo weinig aandacht schenken aan onze geliefde sport en 'als ze het een keer doen, dan doen ze het nog verkeerd ook'. Artikelen in de krant die 'nergens op slaan, de vent heeft er niets van begrepen'.

Over de televisie kunnen we beter maar helemaal zwijgen. 'Moet je eens zien hoe ze hier een KLM Open op tv

brenge, kom daar eens om in Engeland of Amerika, daar weten ze wat golf is!'

Inderdaad, in Amerika en Engeland is binnen een straal van een paar mijl altijd wel een golfbaan te vinden, openbaar en niet-openbaar. Daar weten de mensen wat golf is, nagenoeg ieder gezin heeft ergens wel een hele of halve set clubs staan. Bij ons ken-

nen wij dat ook, zolang het voetbal, tennis of ski betreft. Golf echter was een sport die voorbehouden leek aan een kleine groep.

Maar gaan we eens een paar stapjes terug in de tijd dan zien we dat voor de eerste wereldoorlog tennis, hockey, zeilen en zelfs voetbal, eveneens slechts weggelegd waren voor een kleine selecte groep. Na de eerste wereldoorlog begonnen enkele sporten aan populariteit te winnen. Voor andere sporten, neem als voorbeeld alpine ski of langlauf, moest eerst de auto gemeengoed worden, maar toen ontstond dan ook een explosie die een enorme invloed heeft gehad op het leven van zeer velen.

Een zo immense explosie behoeven we bij golf niet te verwachten, maar . . . dat de 'big bang' heeft ingezet, daarvoor behoeft je alleen maar het artikel van Jan Ebbinge in **GOLF** van februari te lezen. In dit artikel geeft Ebbinge een overzicht van 63, ja drie en zestig (!) projecten: uitbreidingen van bestaande banen, aanleg van nieuwe banen, van oefenholes, van driving-ranges, golf-clinics zijn in voorbereiding, nieuwe clubs worden opgericht; het is begonnen en, of wij dat nou leuk vinden of niet, dit proces is onomkeerbaar!

REISLUSTIG

De toename aan vrije tijd, de toegenomen financiële mogelijkheden van de gemiddelde burger, de mogelijkheden van eigen vervoer, het zijn maar enkele van de oorzaken die hebben geleid tot een groeiende belangstelling voor diverse takken van sport.

Golf in Nederland is wat dat betreft lang buiten deze interessesfeer gebleven. Wellicht door het elitaire imago. Golf was immers 'een sport voor oude mensen die te veel geld hebben'.

Wij Nederlanders zijn een reislustig volkje en op vakantie in Spanje, Engeland of Amerika ontdekt men golf. Daar ontdekt men de banen, ontworpen en aangelegd om toeristen te trekken.

Daar ontdekt men die fraaie, uitdagende, milieu vriendelijke sport.

Teneinde aan de groeiende vraag naar recreatieve mogelijkheden tegemoet te komen ontwikkelde de overheid gebieden waar diverse soorten recreatie bedreven kunnen worden. Uitgaande van een hiertoe ge-

'Ook St Andrews is nog steeds bezig (sinds 1754) om de regels te verbeteren en aan te passen'

schikt gebied wordt getracht recreatie mogelijkheden zodanig te ontwikkelen dat het natuurlijk milieu zo min mogelijk wordt aangetast. Men vindt in deze recreatiegebieden allerlei vormen van recreatie als watersport, kampeergelegenheden, viswartertjes, speelvelden e.d.

En dan waait door een vakantie of een studiereis een idee over: een openbare golfbaan. De baan wordt aangelegd, een green-keeper en een professional aangesteld en sneller dan men verwachtte kent de baan een vaste kern van spelers. Zij verenigen zich tot een clubje en het clubje groeit uit tot een echte golfclub.

En toen werd de NGF geconfronteerd met een nieuwe formule: de club op de openbare baan.

Waarover praten we nu?

Tussen openbaar en niet-openbaar zit slechts één verschil: bij de niet-openbare baan beschikt de golfclub over het exclusieve gebruiksrecht van de baan, bij een openbare baan moet de club dit recht delen met anderen. En in dit verschil zit het pro-

bleem waarmee deze clubs kampen. De openbare baan is in principe eigendom van de gemeenschap en het beheer ligt dan ook in handen van een (semi) overheidsinstelling: het Recreatieschap.

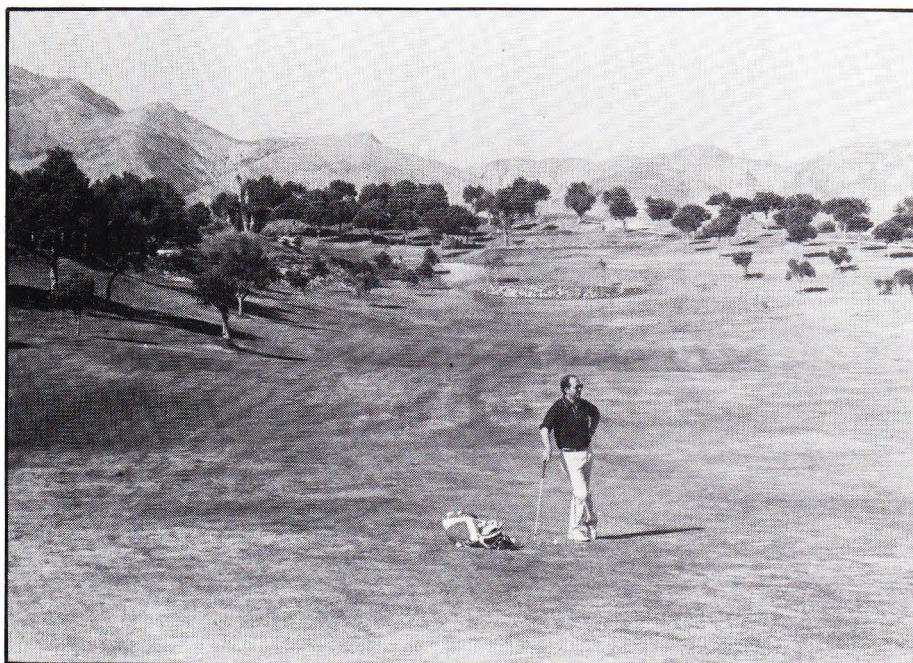
N.B. Tot op heden zijn het de recreatieschappen die het beheer over de openbare banen hebben, echter ook andere overheidsinstellingen, als gemeenten e.d. zijn driftig bezig om door middel van openbare banen de infrastructuur van hun gebied te verbeteren. Dit doet aan het principe niets af, zodat wij ons hier, gemakshalve tot de recreatieschappen beperken.

Het Recreatieschap bepaalt de voorwaarden voor het gebruik van de baan. Hoog in het vaandel staat uiteraard het openbaar zijn.

Dat is nou wel leuk, de autoweg is ook openbaar en, als je maar netjes je greenfee betaalt – dat noemen ze daar wegenbelasting – dan mag je met je karretje de baan op, mits . . .

Ja, inderdaad het rijbewijs!

Voordat je met je karretje de baan

'Wij Nederlanders zijn een reislustig volkje en op vakantie in Spanje (hier Torrequebrada) ontdekt men golf'

opgaat eist die overheid dat je wel even ten genoegen van het Centraal Bureau Rijvaardigheid demonstreert het spelletje technisch te beheersen en de regels te kennen.

MAATREGELEN

Vol verwachting kijken de Recreatieschappen naar de golfclubs, die zijn immers bij de NGF aangesloten, dus die zullen het wel weten.

Toen de eerste openbare banen gerealiseerd waren en hierop clubs ontstonden heeft de NGF het zeer verstandige besluit genomen een Commissie Openbaar Golf in het leven te roepen. Deze commissie kreeg als doelstelling mee: initiatiefgroepen die een golfclub willen oprichten te adviseren en te begeleiden. Inmiddels is deze commissie ertoe overgegaan om regionale consuls aan te stellen teneinde de groeiende stroom van aanvragen het hoofd te kunnen bieden.

Kortom onze NGF bleek zich bewust van haar taak en nam de noodzakelijke maatregelen om wildgroei te voorkomen.

Maar daarmee was het probleem: wie mag nou wel en wie niet op die baan, niet opgelost. De beheerders van de banen, in het midden latend of dit een golfclub, de overheid of wie dan ook is, willen tot iedere prijs voorkomen dat HUN baan vernield wordt door ondeskundig gebruik. Bij gebrek aan een landelijk regeling ont-

stonden alle mogelijke (en onmogelijke) lokale regelingetjes.

Hier heeft de NGF getracht een antwoord te geven met de oranje, oranje/witte en witte kaarten, alsmede een eerste aanzet hoe een golfvaardigheidstest georganiseerd kan worden. Dus – daarvoor zijn wij Nederlanders – een fel artikel van Koesen in GOLF waaruit moet blijken dat de voorgestelde regeling niets anders is dan een 'unpractical joke', alsmede enig gekrakeel in clubs.

Beste mensen, waar zijn wij nou mee bezig?

Nog steeds, leuk of niet leuk, golf wordt snel populair. En hebben we niet geleerd dat popularisering al te vaak een synoniem blijkt te zijn voor sportvervuiling?

Nou, en voor golf begint deze vervuiling op het moment dat iemand, gespeend van kennis van techniek, regels of etiquette, maar wel gewapend met bal en stokkie de tee van de 1 opstapt...

Accoord, een golfvaardigheidsbewijs is geen garantie, maar we hebben nu toch een eerste aanzet om kaf en koren te gaan scheiden. Dit is het belangrijke en laten we daar dan mee beginnen en niet direct er tegen gaan schoppen.

Koesen, en met hem een aantal anderen vallen over de praktische eisen die gesteld staan. Maar waarom dan toch? Heeft de NGF een axioma uitgevonden of in een reglementje sa-

ZON

Als er dan van mij, die het voorrecht heeft dit spel al meer dan 54 jaar te mogen beoefenen, gevraagd wordt om dit probleem te belichten, wil ik beginnen met te erkennen dat de groei die het spel de laatste decennia genomen heeft en natuurlijk steeds de veranderende mentaliteit van het mensdom in het algemeen het vanzelfsprekend onmogelijk maakt zich op het standpunt te plaatsen van de man die de beleurende vinger opheft en zegt 'Doe als voorheen' en alles komt weer in orde.

De frequentie waarmee de banen worden gespeeld is voortdurend toegenomen en het aantal nieuwelingen dat ieder jaar toetreedt in de rijen der golfers groeit gestaag.

PLICHT

Wanneer het waar is (en ik geloof, ja ik weet dat stellig) dat dit spel de unieke kans biedt aan de beoefenaar om door de onontkoombare confrontatie met zichzelf, te groeien in zelfkennis en in zelfbeheersing, en dus in dankbaarheid dat men zo iets meestal in een aantrekkelijke omgeving met vrienden en vriendinnen samen mag beleven, dan is daarmee geloof ik vanzelf de basis gelegd voor de erkenning dat men dan ook de plicht heeft optimaal rekening te houden met de belangen van zijn medespelers en met die spelers die zich voor en achter u bevinden.

Dus in geen geval slaan als er een kans zou bestaan dat uw bal over of vlak in de buurt van de voorgaanden terecht zou komen, maar omgekeerd, telkens omkijkend zich te realiseren dat door onnodig lang te wachten met slaan men iedere achteropkomende nodeeloos hindert, terwijl het strategisch opstellen van karren in verband met de te spelen route zeer

ER KAART DE BAAN IN

door **FRANK HUBRECHT**

Wanneer in het toch nog steeds kleine wereldje van de Nederlandse golfspelers de mening heeft postgevat bij vele bestuurderen dat er nodig iets moet worden ondernomen omdat de handhaving van de 'goede manieren' op onze banen uit de hand dreigt te lopen, is het begrijpelijk dat men terugkijkt naar de tijd dat er voor deze verontrusting geen reden was.

Frank Hubrecht, erelid van de NGF, pleit voor meer matchplay

veel onnodig geloop kan voorkomen.

Als men zich de verantwoordelijkheid van optimaal rekening te willen houden met anderen echt bewust is geworden (en dat is dus het cruciale gegeven), dan is het goede gedrag op de baan een doodsimpele zaak geworden.

Het is wellicht dienstig een aantal punten extra te belichten. Allereerst dienen de clubbesturen op de 1ste en 10e tee duidelijk op bord en aan te geven op welke dagen en welke uren het spelen van partijen met meer dan 2 ballen voorrang geniet. Buiten deze uren moet iedere speler beseffen dat hij

of zij, spelend in een partij waarbij meer dan 2 ballen in het spel zijn, verplicht is een 2-bal partij (single-foursome) onmiddellijk door te laten.

Helaas kunnen weinig spelers het opbrengen om bij het doorlaten ook werkelijk op de plaats rust te maken en niet eerder weer te slaan dan nadat de passerende spelers buiten bereik zijn gekomen. De bovenvermelde, hopelijk intredende groei in zelfbeheersing zal op den duur zorgen dat dat allemaal in orde komt.

Ook pleegt men vaak te vergeten dat men verplicht is spelers door te laten die op de 1ste tee begon-

nen zijn als men zelf op de 10 of een andere tee is gestart.

MATCHPLAY

Tenslotte wil ik een punt belichten dat mij wellicht door sommige spelers niet in dank zal worden afgenomen. Ik geloof oprecht dat wij bij het steeds voller worden van onze banen moeten gaan terugkeren naar de mijns inziens goede gewoonte om met elkaar matchplay te spelen en behalve op officiële wedstrijddagen (het aantal daarvan zal door de clubbesturen hopelijk eerder iets worden ingekrompen dan uitgebreid) na te laten om zich met scorekaart en potlood in de baan te begeven. Natuurlijk bestaan er voortreffelijke spelers die erin slagen ondanks het meetorsen van dat stuk karton snel en gedecideerd te spelen, doch helaas is dat bij het merendeel van de spelers beslist niet het geval.

Dat feit alleen al zal de doorstroomsnelheid aanzienlijk verbeteren. En wat het zoeken betreft: de prijs van een bal is tegenwoordig een fractie van alle overige kosten – en zonder kaart is één minuut zoeken genoeg. Laat de bal maar liggen, want al laat u ook keurig door, de vele achterop komende spelers zijn dan toch de dupe van dit gezoek.

Wanneer de baan niet 'vol zit' bent u verplicht voortdurend op te letten op de spelers die achter u aan komen. Wanneer die telkens op u moeten wachten en u geen spelers voor u heeft, dient u deze door u geplaagden 'stante pede' door te laten.

Last but not least: Als men goed beseft welk voorrecht het is dit nobele spel te mogen spelen, geef dat besef dan extra relif door het adagium 'noblesse oblige' in de praktijk te brengen.

'Als golf voor de t.v. eenmaal dezelfde aandacht krijgt als tennis staat ons nog wat te wachten'

mengevat: jongens laten we het zo nou eens gaan doen en daarna eens met elkaar praten of het voldoet, hoe we het kunnen verbeteren. Is dit niet de essentie van de zaak? Ook St. Andrews is nog steeds bezig om de rules te verbeteren en aan te passen...

En nogmaals, leuk of niet leuk, de big bang is begonnen, golf breekt door, golf is een populaire sport aan het worden. De media, geïnteresseerd in de grootste gemene deler, beginnen langzamerhand belangstelling te tonen. In kranten en tijdschriften komt golf meer en meer aan bod, de reclame begint eveneens van golf gebruik te maken om iets (wat het dan ook zijn mag) aan de man of de vrouw te brengen. Televisie en radio zullen wel moeten volgen en dan..., dan is de beer los!

BESCHAVING

De Commissie Openbaar Golf heeft de handen vol, en Jan Ebbinge maakt melding van 63 projecten. Maar, en wederom leuk of niet leuk, dit getal 63 zou best eens de bekende druppel op de gloeiende plaat kunnen zijn.

We moeten ons blijven realiseren wat het resultaat is geweest van de aandacht die de televisie aan tennis ging schenken (het Melkhuisje, het ABN-toernooi, enz.) en als golf in dezelfde aandacht komt... nou, dan staat ons nog wat te wachten!

Koesen vraagt zich af in zijn artikel 'zou de NGF de spontane groei willen afremmen en wat bang zijn voor openbaar golf?'

Ach, meneer Koesen, de NGF dat zijn wij met zijn allen en ik kan mij

niet voorstellen dat iemand geïnteresseerd is in het gevecht tegen de bierkaai, het onherroepelijke trachten tegen te houden is verspilde energie. Het oprichten van een Commissie Openbaar Golf getuigde van visie, maar is onvoldoende om tegelijkertijd te voorkomen dat geïnteresseerde, goedwillende mensen ontaarden in baan- en spelvervuilende hakkers.

De 'jonge heren' van de Keppelse voor hun woensdagmiddag-training

vervolg van pagina 9

langdurig gepacht en de uitbreidingen zijn in uitstekend overleg met de overheden en de omwonenden tot stand gekomen.'

Van Wissen praat zichzelf, denk ik, toch een beetje moed in met z'n aanstaande afscheid voor de deur. Hij kijkt een beetje dromerig, een tikje 'sad', zoals iemand die na een schitterende vakantie weg moet. Die Keppelse is een deel van z'n drukke leven geworden, waarbij voor golf zelf niet eens zo bar veel tijd is.

Hij vertelt met verve over de mooiste

De club op de openbare baan kampt reeds jaren met dit probleem. De NGF is zich dit steeds bewuster geworden en heeft nu getracht een eerste aanzet te geven tot een algemene, landelijke aanpak van dit probleem. Het intens kunnen genieten van golf wordt voor een wel zeer groot deel bepaald door de beschaving van etiquette en regels. Het is de taak van onze NGF dit grote goed te bewaken, en daarom...

De clubs op de openbare banen zijn reeds jarenlang doende om, ieder voor zich, een oplossing te bereiken door middel van locale regelingen. De NGF is met een eerste aanzet gekomen om een landelijk golfvaardigheidsbewijs in te gaan voeren. En terecht, dit MOET, want, in tennistermen uitgedrukt, anders zouden wij, dus de NGF, door deze ontwikkeling op het verkeerde been worden gezet. En u weet wat dat betekent? Inderdaad, het risico van de passeerslag! Is dat niet het laatste waar we behoefte aan hebben?

gebeurtenis in zijn voorzitterschap, het mooie feest in september 1976, bij het 50-jarig bestaan. Z'n enige functie (officieel, dan) zal die van voorzitter van de feestcommissie zijn voor de viering van het 60-jarig bestaan in 1986. Met het nieuwe clubhuis dat er dan zal staan (200 m²) rondt de Keppelse een periode van langzame, maar zekere ontwikkeling af tot een club met een baan, die meer dan de moeite waard is...

U kunt er, zeker door de week, zo terecht. Aan het gastheerschap van z'n voorzitter herkent men de club; u bent er van harte welkom. Doen!